

ವ್ಯನಾಗ್ಗತೇನೋ ಬಂದು ನೋಡೇ' ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದ ಬಸಯ್ಯ. ಗಂಗವ್ವನ ಹಿಂದಾಗಡೆ ಹರೇದ ಮಗಳು ಉಮೆಯೂ ಬಂದಾಗ ಬಸಯ್ಯಗೆ ಪಾಡೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗಂಗವ್ವ ರುಬ್ಬೋಗುಂಡು ಹಾಕಿ ತಿರುವಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೂ ನೋಡಿ, 'ಚೆಂದಾಗ್ಗತೇಳ್ಳಿ' ಅಂದಳು. ಊರಗಲವಾಗಿದ್ದು ನಿಂಗ, ಮಾದರ ಮೋರೆ ಆಟೇ ಅಲ್ಲ ಉಮೆಯ ಮೋರೆಯೂ ಅರಳಿತ್ತು. 'ಯೋಯ್! ನಡ್ಡಿ ಒಳ್ಳೆ' ಗಕ್ಕನೆ ಗದರಿದ ಬಸಯ್ಯ. ಅವರು ಸುಮ್ಮಗೆ ಒಳಹೋಂಟರು. 'ಕೂಲಿ ಏಟಾತ್ನೋ ಇದ್ದೆ?' ಬಸಯ್ಯ ಇವರತ್ತ ತಿರುಗಿದ. 'ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೋಟು ಕೊಡ್ತಾ' ವಿನೀತನಾದ ನಿಂಗ. ಗೂಟಕ್ಕೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಕಿಸೆ ಅಂಗಿ ತಂದು ಜೇಬೆಲ್ಲಾ ತಡಕಾಡಿ ತೆಗೆದ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಅವರ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದ. ಕೂಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾತೆನ್ನಿಸಿದರೂ ಮರು ಮಾತಾಡುವ ದಮ್ಮು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಅಡಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಕೊಟ್ಟದನ್ನೇ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂಬಂತೆ ಪಂಚೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡನಾದರೂ ಹೋಗದೆ ತಲೆಕೆರೆದು ನಿಂತ ನಿಂಗ ಪರಿಯಿಂದ ಬಸಯ್ಯನಿಗಾಟೇ ಅಲ್ಲ ಮಾದನಿಗೂ ರೇಗಿತು. 'ಇನ್ನೇನಲೆ ನಿಂದು?' ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡ ಬಸಯ್ಯ. 'ಅದೇರಿ ಪರಮಾತ್ಮ ನೆತ್ತಿಗೆ ಬಂದ. ಏನಾರ ಪರಸಾದ ಕೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ್ಕೊಂಡು ಹೊಕ್ಕೇವಿ' ಗೋಣಗಿದ ನಿಂಗ. 'ನಿಮ್ಮ ಯೋಗ್ಗಿನೇ ಅಷ್ಟು' ಉದ್ಧಾರವಾಗಲ್ಲಲೇ ನೀವು. ಕಾಸು ಮೇಲೆ ಕಜ್ಜಾಯಾನೂ ಬೇಕು... ಇರ್ರಲೆ' ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಒಳಹೋದ ಬಸಯ್ಯ. ಅವನ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಾಯಿ ಮಗಳಾಗಲೇ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ಪಲ್ಯ ಕೊಡಲು ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದರು. 'ಯೋಯ್' ಮಕ್ಕುಗುಳು, ತಂಗುಳು ಪಂಗಳದ್ದು ಇದ್ದರೆ ಕೊಡ್ತೇ' ಹೆಂಡತಿ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯ್ದುರು ಈಚೆ ಬಂದ ಬಸಯ್ಯ, 'ಇನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರಲ್ಲೋ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಂದಿರಿ' ಎಂದಿವರ ಮೇಲೂ ಎಗರಾಡಿದ. ಕುಕ್ಕರಗಾಲಲ್ಲಿ ಕೂತ ತಂದೆ ಮಗನ ಅಂಗೈಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಎರಡೆರಡು ಒಣಕಲು ರೊಟ್ಟಿ ಅದರ ಮ್ಯಾಗೆ ಹಸಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಸಿಪ್ಪೆಸುಲಿದ ಈರುಳ್ಳಿಗಳು ಬಂದು ಕುಂತವು. ಹಿರಿಹಿರಿಹಿಗ್ಗಿದೋನು ನಿಂಗ. 'ಮನೆಗೋಗಿದ್ದೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಮುದ್ದೇನಾರ ಸಿಗೋದು' ಎಂದು ಮುಲುಕಾಡಿದ್ದು ಮಾದ. ಬಿಸಿಲ ಜಳ ಬೇರೆ. ಬೇಗನೆ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದರು. 'ನೀರು' ಎಂದು ಕೂಗದೆ 'ಕವ್ ಕವ್' ಎಂದು ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಚೆರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಬಂದೋಳು ಉಮೆ, ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನೂ ತಂದಿಟ್ಟಳು. 'ಯೋಯ್, ಬೊಗಸೆಗೆ ನೀರು ಸುರುವೆ ಕುಡಿತಾವೆ. ನೀನಾಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಕೂಸೆ? ಆಳುಮಾಗಾ ಎಲ್ಲಿ?' ಪಿರಿಪಿರಿ ಮಾಡಿದ ಕುಂತಲ್ಲೇ ಬಸಯ್ಯ.

ಮೊದಲು ಬೊಗಸೆಯೊಡ್ಡಿದ ಮಾದನಿಗೆ ನೀರು ಹಣಿಸುತ್ತಾ, 'ಒಳಕಲ್ಲು ಚೆಂದೈತೆ ಮಾದ. ನೀ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ದ್ರೂ ಚೊಲೋ ಇರ್ತೇತಪ್ಪಾ' ಪಿಸುಗಿದಳು ಉಮೆ. ಅವನು ಕಮಕ್ ಕಿಮಕ್ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. 'ನೀನು ಆವತ್ತು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕರಿಕಲ್ಲಿನ ಶಿವಲಿಂಗವಾ ದೇವರ ಕೋಣೆಯಾಗಿಟ್ಟೇನೋ... ದಿನಾ ಪೂಜೆ ಅದ್ಕೆ' ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಳು. ಇವನೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ತುಟಿ ಅರಳಿಸಿದ. 'ಸಾಕು ಬಾರ್ಲೆ ಇತ್ತತ್ತಾ' ಮಗನನ್ನು ಅತ್ತ ಎಳೆದು ನಿಂಗ ಬೊಗಸೆಯೊಡ್ಡಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೀರು ಕುಡಿದು ಅಂಗಳ ದಾಟುತ್ತಲೇ ಬಸಯ್ಯ ಮಗಳ ತನಿಖೆಗೆ ನಿಂತ. 'ಅಂತಾವೇನೆ ಮಾತು ನಿಂದು?' 'ಅಯ್! ನೀರು ಕುಡಿದೋ ಸಿವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚೆಂದಾಗಿಟ್ಟಿರ್ಲಿ ಅಂದೋ ನಾನೂ ಹಂಗೆ ಅಂದೆ... ತಪ್ಪಾ?' ಕೂಸು ಕೇಳಿತು. 'ಹೂಂ ಸರಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದ ವಯಸ್ಸು ಮಗಳೆ ನಿಂದು' ಬಸಯ್ಯ ಮೋರೆ ಕಿವುಚಿದ. 'ತಿಳಿತೇತೆ ಬಿಡಪ್ಪಯ್ಯ. ಬಡವರು ಅಂತ ತಾನೆ ಹೊರಾಡದೆ ಕೂರ್ಸಿ ತಂಗಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಇದು ಮಾತ್ರ ಸರಿನಾ?' 'ದಡ್ಡಿ. ಬಡವರು ಅಂತಲ್ಲವು. ಕೇಳು ಜಾತಿ ಜನ ಕಣೆ ಅವು?' 'ಮತ್ತೆ ಬಸವಣ್ಣೋರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ 'ಇಂವಾ ನಮ್ಮವಾ ಅನ್ನಿರಯ್ಯಾ'